

พระพุทธรูปเป็นเหตุ

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

R5008

มีคนมาถามอาตมาเรื่องพระพุทธรูปให้โทษ ของเก่าของแก่สวยงามให้โทษอย่างไร มีข้อพิสูจน์ประการใด ข้อเท็จจริงอาตมาไม่เคยเชื่อ พระพุทธรูปคงไม่ให้โทษ แต่มันมีเหตุการณ์เกิดขึ้น เพราะเหตุผลประการใด มีอะไรเป็นข้อพิสูจน์ว่าพระพุทธรูปให้โทษ อาตมาเป็นคนไม่เชื่อต้องพิสูจน์

เมื่อสมัยที่อาตมายังไม่เป็นเจ้าอาวาสที่วัดนี้ ยังอยู่วัดพรหมบุรี (วัดกุฎีลอย) ตอนนั้นนั่งเจริญกรรมฐานมาพอสมควรแล้ว เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๔-๒๔๙๕

มีพระพุทธรูปองค์หนึ่ง ปางสุโขทัย เก่าแก่สวยงามมาก อายุ ๗๐๐-๘๐๐ ปี มีรูอยู่ที่แท่น เป็นของเจ้าเป้า จังหวัดสิงห์บุรี

เมื่ออาตมาอยู่โรงเรียน เจ้าเป้าทอดกัลยาณมิตร อาตมาไปอาศัยกัลยาณมิตรเขาทาน จึงเรียกเจ้า เมื่อก่อนยากจน ต่อมาเมื่อครบครันเป็นร้านช่างทอง มีลูก ๓ คน เป็นดีอกเตอร์หมดแล้ว อาตมาส่งให้ไปเรียนฝรั่งเศสจบดีอกเตอร์มา เดียวนี้เป็นผู้พิพากษาอยู่ที่กระทรวงแล้ว

เจ้าเป้าเขาเรียกอาตมาว่าหลวงหน้า เรียกแทนลูกเขา เขาบอกว่า “หลวงหน้าคะ พระองค์นี้พิกล ดิฉันสองคนกับเก่าแก่ไม่เคยทะเลาะกัน พอถึงเวลา ๕ โมงเย็น ทะเลาะกันเชียว”

แปลกดีนะ ทะเลาะกันเป็นเวลา เขาบอกว่าพอถึง ๕ โมงเย็น ใจคอไม่ดี หงุดหงิดมากไปดูพระพุทธรูปที่เช่าไว้ไม่สบายใจ หลวงหน้าช่วยดูพระองค์นี้ให้หน่อย

อาตมาก็ดูนะ ดีนี่ สวย เก่าแก่ สมัยสุโขทัย ยิ้มเสียด้วยซิ สวย คิ้วต้อคอปปล้อง แต่มีรูที่ฐาน

อาตมาก็บอกเจ้าว่า “เจ้า ตอน ๕ โมงทะเลาะกันนี้ หิวข้าวหรือไง ก็ทานข้าวเสียตั้งแต่ ๔ โมงซิ” พอทานข้าว ๔ โมง ๕ โมง ก็ทะเลาะกันอีกแล้ว

“เอ๊ะ! ยังงั้นทานข้าวเสียบ่ายโมงเป็นยังไง บางทีทานตอน ๔ โมงอาจจะอดอดไปถึง ๕ โมง ลมขึ้นถึงได้ทะเลาะกัน เปลี่ยนทานบ่ายโมงก็ยังทะเลาะ

“เอาอย่างนี้เถอะเจ้า เลิกทาน ๕ โมง ๒ ทุ่มค้อยทาน” เขาบอก “หลวงหน้าพอเปลี่ยนเวลาทาน ๒ ทุ่ม พอ ๕ โมง แล้วทะเลาะกันถึง ๒ ทุ่มเลย” เลยไม่ต้องทานข้าวเลยคืนนั้น ทะเลาะกันเป็นเวลา มีประโยชน์ดี

แต่เขาก็ไม่เคยนั่งกรรมฐาน สวดมนต์ก็ไม่มี สวดออร์ทัง ตั้งแต่อยู่โรงเรียน สามีเป็นคนจีนนอกอยู่ไท้จั้ง นครแต่จีว อาตมาไปสวดมนต์ที่เมืองจีนยังไปบ้านเขาเลย

มันเป็นเรื่องน่าคิด อาตมาไม่เคยพบเลยว่าทะเลาะเป็นเวลา แต่ก็ยังไม่เชื่อแน่ว่าเป็นเพราะพระพุทธรูป

อาตมาบอก “เจ็ชอี่ยมหน้อยได้ไหม เจ็ช่าเขาไปเท่าไรละ” “หนึ่งพันบาทคะ”

“เฮ้ะ ถูกดีนี่”

เป็นพระเนื้อสัมฤทธิ์ สุขุขทัย สวยงามมาก และลวดลายเรียบร้อย ขนาด ๑๒ นิ้ว แต่มีรูที่ฐานเท่านั้น

ดูพระองค์นี้แบบไสยศาสตร์ พุทธังอาราธนาหั่ง รั้มมังอาราธนาหั่ง สั้งขังอาราธนาหั่ง ก็ว่ากันไปตามคาถา ขนหัวลุก เฮ้! ขลังดีนี่ องค์นี้ขลังดี

อาตมาก็ขอยืมพระสุขุขทัยองค์นั้นมา ๑๐ วัน ก็มาสวดมนต์ไหว้พระ นั่งวิปัสสนา และก็แผ่เมตตา บอกเทพที่สิงอยู่ในองค์พระพุทธรูปสุขุขทัยนี้ ขอให้ดลบันดาลหาเหตุผลว่า ทำไมเจ็ช่าที่เข้าไ้จึงต้องทะเลาะกัน จะต้องหาเหตุผลให้ได้

อาตมาก็อาราธนาเทพที่สิงองค์พระ และแผ่เมตตาอย่างที่โยมทำกรรมฐานนี้ เจริญกรรมฐานนี้แหละ แผ่เมตตาให้ทุกวัน ๆ

ต่อมา อาตมาก็ไปตลาดสิงห์บุรี เจ็ก็เรียกและบอกว่าหลวงนำพิสูจน์ได้หรือยัง ว่าพระนี้เป็นกาลกิณีหรืออย่างไร ถ้าหากพระไม่ดี ฉันทวยเลยนะ

อยู่มาเกิน ๑๐ วันแล้วก็บอกเจ็ชอี่ยมต่อ ฝ่ายเจ้าแก้วบอกไม่ต้องต่อหรือถวายท่านไปเลย อาตมาบอกไม่ใช่อยากได้แต่จะขอพิสูจน์ อาตมาก็พิสูจน์ต่อไป ก็อาราธนาพระไว้เรื่อย ๆ

ได้ผลออกมาเลย หาดันตอได้ ขอฝากญาติโยมไว้ด้วยสมมติว่าจะเป็นวัตถุอะไรก็ตาม ได้มาเป็นอย่างไรบ้าง ขอให้โยมนั่งกรรมฐานแผ่เมตตาให้วัตถุนี้ เพื่อจะมีเทพสิงสถิตอยู่บ้าง เป็นของเก่า ทรัพย์สินสมบัติของปู่ย่าตายายที่ไว้ไว้ จะเป็นกาลกิณีอย่างไร เดี่ยวจะบอก หาดันตอได้ แหม! พระพุทธรเจ้าลึกซึ่งเหลือเกิน มีเหตุผล อาตมาก็อาราธนาไว้ทุกวัน

อยู่มาวันหนึ่ง คนที่วัดหัวบึงหลัง อำเภออินทร์ออกไปหลายสิบกิโลเมตร เขาได้เล่าลือว่า อาตมาเทศน์มหาชาติเก่ง เทศน์กัณฑ์มัทธิ เทศน์แล้วคนสลบเลย ไม่ใช่มัทธิหลับ คนฟังสลบ

เมื่อสมัยหนุ่ม ๆ นะโยม เขาร่ำลือกันกันว่า พระจรัญ วัดกุฎีลอย เทศน์มัทธิเก่งนัก เขาเลยมานิมนต์อาตมาให้ไปเทศน์ที่วัดหัวบึง

วัดหัวบึงอยู่หลังอำเภออินทร์บุรี ออกไปหลายสิบกิโลเมตร ตอนนั้นถนนเอเชียยังไม่มี อาตมาต้องไปมอเตอร์ไซค์ นั่งเรือยนต์ไปจอดที่อำเภออินทร์ แล้วให้เขาเอามอเตอร์ไซค์มา

รับ นิ่งทำยมอเตอร์ไซค์ไปอีก ๑๕ กิโลเมตร ออกไปกลางทุ่ง เป็นวัดสร้างใหม่กรรมยุค
อาตมาก็รู้จักกับสมภารดีด้วย แต่ไม่รู้จักเจ้าภาพ

เจ้าภาพเขาเกิดสังหรณ์ใจ อยากนิมนต์พระจารย์องค์นี้ เขาลือกัน นี้เกิดจาก
เทพสิงสถิตในพระองค์นี่นะ พอเรือจอดอำเภอนิมนต์แล้ว ก็นิ่งทำยมอเตอร์ไซค์ เอาคัมภีร์
ใส่ย่าม เทศน์มีตรีเดินคาถาด้วย ตอนนั้นพูดแล้วจะหาว่าคุย ตอนน้ำมันแก่แล้ว เลิกเทศน์
หลายสิบปีแล้ว ตอนนี่เสียงไม่เพราะ

คนขับมอเตอร์ไซค์ ขับไปถึงบ้านหลังหนึ่งก็บอกว่า แวะบ้านนี้ก่อนเถอะ บ้านนี้
ใจดีจัง เดี่ยวผมจะไปส่งข่าวเจ้าภาพก่อน เจ้าภาพกับอาตมาก็ไม่รู้จักกันเลยนะ แต่ก็ทำให้
ดลบันดาลมานิมนต์อาตมาไป

อาตมาก็บอกไปว่า “แวะทำไมล่ะ ไม่รู้จักเขา เขาก็บอกว่า แวะเถอะหน้า เดี่ยวผมจะไปส่ง
ข่าวที่วัด อีกครึ่งกิโลก็ถึงแล้ว”

“เอ้า! แวะเป็นแวะ” มีสองตายาย ต้อนรับน้ำร้อนน้ำชา เลี้ยงอย่างดีและคุยดีมาก

โยมก็เล่าประวัติว่า ท่านครับ เมื่อก่อนนี้ผมบวช ๑๕ พรรษา เทศน์เก่งตั้งแต่ทศพรถึง
นครกัณฑ์ ไม่มีใครทาบติด อยู่สุโขทัย

สมัยนั้นเขานิยมเทศน์มหาชาติ เทศน์ทำนองหมัด เทศน์ตามลานข้าว เทศน์ตาม
หมู่บ้าน เขานิยมมากและติดกัณฑ์เทศน์มาก ๆ ก็เล่าต่อไปเรื่อย ๆ ผมมาอยู่นี้มีลูก ๕ คน เป็น
นายอำเภอ ๒ คน ไปรับราชการหมด อยู่กันสองคนตายายบ้านทรงไทยหลังใหญ่เลย

อาตมาก็หันไปดูโต๊ะมุกบูชา ไม่มีพระบูชา ก็บอกโยม “ไม่มีพระบูชาหรือที่นี้”

“ไม่มีหรือครับ”

“อาตมาให้องค์หนึ่งใหม่ ที่วัดมีเยอะ เขาทำพุทธรูปที่เขาที่วัดพิบูลทอง หลวงพ่อแพ
อาตมาเข้ามา ๒ องค์จะให้องค์หนึ่ง”

“ไม่เอาหรือครับ ไม่เอาแน่ ๆ” โยมผู้หญิงน้ำตาขังเลย อาตมาก็ถามไปว่า

“พระไปไหนแล้ว” โยมก็เล่าประวัติว่า

“พระคุณเจ้า ตอนผมบวช ๑๕ พรรษา ผมอยู่สุโขทัย ไปเทศน์มหาชาติ เทศน์ตามลาน
บ้าน ไปตามหมู่บ้าน พรหมพิราม เลยไปพิษณุโลก เทศน์เก่งประชัน ๒ พรรษาสนั่น องค์นั้นว่า
แหละนี้ องค์นี้ว่าแหละนั้นก็ว่ากันไป”

“ผมเทศน์เก่ง พอดีเขาติดกัณฑ์เทศน์ มีพระสุโขทัย ติดกัณฑ์เทศน์มา ๓ องค์ เขา
ถวายเป็นส่วนตัว ไม่ใช่ภิกขุสังฆัสสะ ติดกัณฑ์เทศน์เป็นส่วนตัว

พอดีปีนั้นผมจะสึก ก็ถวายสมภารหนึ่งองค์ อีกหนึ่งองค์ขอถวายไว้ที่หอฉัน และองค์นี้ผมรักมาก มีรูอยู่ที่แท่น”

อาตมาก็สะดุ้ง แต่ทำเฉยไม่รู้ไม่ชี้ ชักจะเข้าเค้าแล้ว

“ผมสึกมาก็ล่องจากสุโขทัย มาได้ภรรยาที่พิษณุโลก ชอบกันตั้งแต่เป็นพระนักเทศน์ เมื่อได้กันมีเงิน ๔ บาท ก็มาทำมาหากินที่ชัยนาท แล้วมาจองที่

เมื่อก่อนหน้าโฉนดไม่มี ใครอยากได้ก็มาจองเอาที่หัวบึง หลังอำเภอออินทร์ออกไปไกลจองที่ได้ก็ทำนาสองคนตายาย มีลูกขึ้นมาปัญญาดีหมด

ผมมีโต๊ะหมู่อยู่ชุดหนึ่ง คือโต๊ะหมู่ไม้ไซของวัด ซื่อจากเรือโปเกไม่กี่บาท พอสึกก็เอามาด้วย และพระสุโขทัยรักมาก ผมก็เอามา”

สองคนตายายที่สวดมนต์ทุกวัน นั่งกรรมฐานจนเก่ง มีนาทำกินตั้ง ๕๐๐ ไร่ รวยมหาศาล เขาก็บอกต่อว่า

“พระพุทธรูปนี้ทำให้ผมมั่งมี ทำให้ลูกเป็นนายอำเภอ ผมเป็นชาวนาบ้านนอก แต่มีน้องชายอยู่กรุงเทพฯ รับราชการกรมสรรพากร เลยส่งลูกเรียนในกรุงเทพฯ หมด ฝากเรียนกับอาเขาก็ได้ดิบได้ดี เป็นถึงนายอำเภอ ผมก็แก่แล้ว

มาวันหนึ่ง ผมก็ไม่มีเงินเท่าไรหรอกครับ โจรปล้น เก็บเงินเก็บของไปมันก็ไม่เอาไปเท่าไร แต่เอาพระพุทธรูปของผมไปด้วย ผมก็เสียใจร้องไห้ พอถึง ๕ โมงเย็น ผมก็สวดมนต์ ตั้งมโนภาพขอให้พระสุโขทัย มานั่งอยู่ตรงนี้”

อาตมาขึ้นบ้านนี้เกิดเทพสังหรณ์ ทำให้มอเตอร์ไซค์ส่งที่บ้านนี้ ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้จักกันเลย เป็นบ้านใหญ่ทรงไทย มีรางน้ำอยู่ตรงกลาง จำได้แม่น มีห้องในเรือนมีฝาปะกนแบบตันเข้าไป ยังจำได้ชัด

อาตมาบอกว่า จะให้พระบูชาก็ไม่เอา เขาบอกว่าพระคุณเจ้าไม่เอา นี่ถูกปล้นไป ๗-๘ เดือนแล้ว ผมก็กราบบูชา ดอกไม้ไม่ขาดเลย ถวายข้าวพระทุกวัน

ใคร ๆ บ้านเหนือบ้านใต้มาเห็น เขาจะให้สักองค์ ของเขามีเยอะ ก็ไม่เอาของใคร รักองค์นี้มาก เวลาสวดอธิษฐานมา ก็หลับตานึกมโนภาพไม่ลืม ลืมตาเห็นแล้วมันเศร้าใจเหลือเกิน สวดอธิษฐานไปสวดมา เห็นพระพุทธรูปสุโขทัย นั่งยิ้มแจ่ม นั่งกรรมฐานเสร็จแล้วแผ่เมตตาทุกวันตอน ๕ โมงเย็น ได้ความแล้วตรงนี้เอง

นี่เรื่องจริงนะขอฝากไว้ด้วย แผ่เมตตาทำให้เทพที่สิงในองค์พระลำบากด้วยนะ อาตมาก็ถามว่า “พระของโยมเป็นอย่างไร” เขาก็บอกว่า “มีรูแล้วมีอักษรขอม ๕ ตัว ผมเขียนของผมเองที่ฐานพระ ผมเอาเหล็กจารเขียนนะโมพุทธายะ”

อาตมาเคยดูที่ฐานพระ มีรู และมีนะโมพุทชายะเป็นหนังสือขอม ใช้นั้นแต่ยังไม่แน่ใจ อาตมาก็นั่งอยู่สักครู่หนึ่ง เขาก็มาตามว่ากัณฑ์มัทธิขึ้นแล้ว อาตมาก็ไปเทศน์ ปิดฉากบ้านนั้นไป

โยมเขาบอกว่า ผมสวดมนต์ตอน ๕ โมงเย็น พอได้เวลาสวดมนต์ที่เดียว ขณะสวดมนต์ก็นึกถึงพระสุโขทัยนั่งอยู่ตรงนี้ แล้วแผ่เมตตาไม่เคยแข่งขโมยเลยนะ แผ่เมตตาให้ขโมยมีความสุข ไม่เคยแข่งเลย

เอาเงินผมไปก็หมิ่นก็แสบผมไม่เสียหายเลย เสียหายพระองค์เดียว มันไม่น่าปล้นเอาของผมไปเลยนะ เอาทองไป ๘ บาท ซื่อไว้จะให้รางวัลหลานที่เรียนหนังสือเก่ง มันก็เอาไปซะ แต่ไม่เสียหายเลย เสียหายพระองค์เดียว

อาตมากลับจากเทศน์ในวันนั้นมาถึงวัดมีดเพราะมันไกล ถึงประมาณ ๔ ทุ่ม ก็ไปดูพระ ไล่ตามทีโยมพูดทุกประการ แต่ยังไม่เชื่อ ต้องขอพิสูจน์ต่อไป ว่าเจ้าชื้อจากใคร

เจ็บอกว่าชื้อจากนายอิน อาตมาถามนายอินว่า ทำไมเอาพระนี้มาขายเจ้า ตาอินนี้ อาตมารู้จัก แต่ตอนนี้ตายไปแล้ว เขาบอกว่า แหม! ท่านเอ๋ย

พระองค์นี้แปลกนะ มาอยู่นี่หลานสาวผมสองคนตามผู้ชายไปหมด ตระกูลผมไม่เคยมีแบบนี้ ผมก็โทษพระองค์นี้ก็ขายต่อไป ขายให้เจ้าไป

อาตมาก็ถามว่า ตาอินชื้อมาจากใคร เขาก็บอกว่าชื้อมาจากบ้านที่เขาเรียกว่าบ้านทับยา อาตมาก็ไปบ้านทับยา ไปถามโยมว่า ขายพระไปให้บ้านตาอินใช้ไหม เป็นพระสุโขทัย

เขาก็บอกว่าใช่ครับ ผมขายไป ๕๐๐ บาท ก็เลยถามว่าเป็นอย่างไรถึงขายละ เขาก็บอกว่า

“ไอ้โฮ! ท่านเอ๋ย ถึงเวลา ๕ โมงเย็น ไม่รู้เป็นอย่างไร เมียผมด่าทุกวันเลย เมื่อก่อนไม่เคยด่า พอเลย ๕ โมงไปแล้วก็ค่อยยังชั่วหน่อย ผมก็นึกว่าเลือดจะไปลมจะมาแล้วมั้ง อายุ ๕๐ กว่าแล้ว ตั้งแต่นั้นผมก็เอาพระไปขาย พอขายไปแล้ว เลิกด่าเลย”

อาตมาก็ถามต่อไปอีกว่า โยมไปชื้อมาจากใคร เขาก็บอกบ้านให้ อาตมาไปถาม แล้วเขาก็รายงานมาว่า **พอเข้าพระไปพี่น้องทะเลาะกันขึ้นโรงขึ้นศาล พอย้ายพระองค์นี้ไป ยกฟ้องเลย** แปลกจริง ๆ แต่ก็แปลกหรือเป็นกฎแห่งกรรมของคนทีแผ่เมตตาของเขา

พอถามว่า **ไปเข้าพระมาจากใคร** เขาบอกว่าชื้อมาจาก **บ้านวัดหนองส้ม** วัดหลวง พ่อจวนสมัยเก่าโน้น หลวงพ่อจวนเป็นเจ้าของหรือยังไม่ทราบ อาตมาก็ตามไป เป็นบ้าน **เสือ** เลยต้องไปพิสูจน์ ก็ไปเรียกถาม เพราะคนข้างบ้านเขาพาไป

อาตมาก็บอกว่า โยมอย่าว่าอย่างโน้นอย่างนี้ อาตมาเป็นพระภิกษุ อยากจะมาถามดูว่า พระของโยมที่ชื่อนั้นอยู่บ้านหัวบึงเลยหลังอำเภออินทร์ไปนะ โยมไปปล้นเขามาจริงหรือเปล่า ขอให้พูดความจริงเถอะ อาตมาไม่ได้มาสอบสวนจับโยมเป็นจำเลยหรอก

โอโฮ! ชักปืนจะยิงเอาเราแล้ว ท่านมาสืบหรือยังงี้ เอะเสียเลยอะไร อาตมาก็ว่าเมตตากุณฺณัง อรหังเมตตา เพียง! เอาปืนลงไปเลย เมตตาก่งเหมือนกันนะ จะฆ่าเราเสียแล้ว

ก็สรุปว่า ไปปล้นเขามาแล้วก็หายไปเป็นแถว ไปอยู่บ้านไหน เวลา ๕ โมงเย็นทะเลาะกัน แหม! จับได้ตอนแม่เมตตานั่นเอง แต่โยมคนนั้นก็มิได้ไปแข่ง

พอได้ความแล้ว อาตมาก็เอาพระไปบอกกับเจ้าเข้าว่าพบเจ้าของแล้ว และเล่าเหตุการณ์ให้ฟัง ให้ลูกศิษย์ที่ขับเรือให้เอาเงินมา ๑,๐๐๐ บาท บอกเจ้าว่า ขอซื้อ จะเอาไปคืนเจ้าของ เจ้าของร้องให้ เจ้าก็เชื่ออาตมา เอาละหลวงหน้า ถ้าเป็นอย่างนั้น ฉันถวายเป็น

ผลสุดท้าย อาตมาก็เอาไป ห่อผ้าหลายชั้นใส่เรือไปให้ลูกศิษย์ขับไปขึ้นอำเภออินทร์แล้วส่งคนทางโน้นมารับ

อาตมาไปถึงก็บอก โยมเอาพระมาให้เขาก็บอก “โอ๊ย! ไม่เอาเจ้าคะ ท่านไม่เอา ไม่ได้องค์นั้นไม่เอา ผมมโนภาพเพ่งกสิณของผมครับ เมื่อตอนบวชผมเพ่งกสิณได้

ผมเพ่งกสิณพระองค์นั้นมานั่งแล้วผมก็สวดมนต์ แผ่รัศมีเหลืองอร่าม ผมสบายใจครับผมไม่เอาหรอกครับ

อาตมาก็แก้ห่อผ้าให้ดู โยมเห็นเข้าน้ำตาร่วงเลย สักประเดี๋ยวไม่คุยกับเราเสียแล้ว ไปสร่งน้ำ ปิดทอง สวดมนต์เสีย ๒ ชั่วโมง วันนี้สวดให้คุ้มกลับมา

เสร็จเรียบร้อยจึงมานั่งคุย อาตมาก็เล่าเหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนอวสานให้ฟัง บอกว่าที่อาตมามาเทศน์วันมหาชาติ ไม่รู้จักกันเลยนะ และบ้านโยมอาตมาก็ไม่รู้จัก คนขับมอเตอร์ไซค์บอกให้มาส่งบ้านนี้ก่อน

นี่เห็นใหม่ทำให้เทพสังฆรัตน์ดลบันดาลเข้าบ้านนี้ ก็ได้พิสูจน์ออกมาแล้ว โยมก็สนองพระเดชพระคุณควักเงินมาถวายสองหมื่นบาท

อาตมาก็บอกว่าสตางค์เดียวก็ไม่เอา ห้าแสนก็ไม่เอา เลยก็เล่าเหตุการณ์ว่า อาตมาเอาเงินไปให้ที่ร้านช่างทองแล้ว เขาไม่เอา เขาถวายเป็น เขาขอถวายอาตมา อาตมาก็ให้โยมต่อไป

เพราะฉะนั้น ของบางอย่างเป็นพิษเป็นภัยสำหรับเจ้าของ ไม่ควรซื้อไว้หะ ขอฝากไว้ด้วย ไม่ใช่พระพุทธรูปให้โทษนะ พระพุทธรูปไม่ให้โทษใครแน่ แต่เจ้าของหวง

แหง ได้มามีชอบ ขอฝากท่านทั้งหลายไว้ด้วย เชื่อไม่เชื่อไม่เป็นไร อาตมาเชื่อ همین
เปอร์เซ็นต์ เพราะไปพิสูจน์มาเอง